

Warszawa, dnia 14 maja 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 788/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk

Protokolant p.o. protokolant sądowy Eryk Nersisyan

Przy udziale prokuratora Iwony Zielińskiej

po rozpoznaniu dnia 14 maja 2018 r.

sprawy oskarżony K. C. (1) o.M. m.B. ur. (...) K. obwinionemu z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe III Wydział Karny

z dnia 23 marca 2017 r. sygn. akt III K 240/16

Zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Pragi w Warszawie do ponownego rozpoznania.

VI Ka 788/17

UZASADNIENIE

K. C. (1) stanął pod zarzutem tego, że w dniu 8 października 2015 r. w W. na ul. (...) znajdując się pod wpływem środka odurzającego w postaci marihuany prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki B. (...) nr. rej. (...) to jest popełnienia czynu z art. 178a§1 kk.

Wyrokiem z dnia 23 marca 2017 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie uznał K. C. (1) za winnego tego, że w ramach zarzucanego mu czynu w tej samej dacie i miejscu prowadził przedmiotowy samochód B. znajdując się w stanie po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu i czyn ten zakwalifikował z art. 87§1 kw. I za to na tej podstawie wymierzył mu karę 600 złotych grzywny; orzekł zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na poczet, którego zaliczył mu okres zatrzymania prawa jazdy oraz orzekł o kosztach postępowania.

Wyrok ten na podstawie art.425§1 i 2 kpk. oraz art. 438 pkt.2 i 3 kpk. zaskarżył w całości na niekorzyść K. C. (1) Prokurator.

Na podstawie art. 427§1 i 2 kpk. i art. 438 pkt.2 i 3 kpk. zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania a mianowicie art. 7 kpk. mogącą mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego w sprawie z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów.

W konkluzji autor apelacji na podstawie art. 427§1 kpk. oraz art. 437§2 kpk. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i przez to zasługuje na uwzględnienie.

Sąd odwoławczy w pełni podziela argumentację prokuratora zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku odnośnie oceny dowodów w sprawie dokonanej przez Sąd I instancji, zwłaszcza zaś opinii biegłych z zakresu toksykologii.

Jest oczywistym, iż z opinii tej wprost wynika, iż K. C. (1) w momencie zatrzymania go, jako kierującego pojazdem B. miał w swej krwi stężenie substancji (...) w wysokości 5,4 ng/ml., a więc wysokości ponad dwukrotnie przekraczającej stężenie przyjęte przez konferencję Komitetu Chemii Analitycznej Polskiej Akademii Nauk oraz Instytutu Ekspertyz Sądowych w K., jako wartość rozgraniczającą stan po użyciu substancji od stanu po jej użyciu a wynoszący 2,5 ng/ml., czyli inaczej mówiąc stężenie rozgraniczające czy dany czyn stanowi przestępstwo z art. 178a§1 kk. czy też wykroczenie z art. 87§ 1 kw.

Sąd rejonowy wprawdzie jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku miał ten fakt na uwadze, niemniej stwierdził, iż ustawodawca tego rodzaju progu w odróżnieniu do alkoholu nie przewidział i dokonał oceny prawnej zachowania oskarżonego w omawianym zakresie na podstawie zeznań świadków i wyjaśnień K. C. (1) w odniesieniu do jego zachowania percepcji i sprawności psychofizycznej w momencie kierowania przedmiotowym pojazdem.

W ocenie jednak sądu odwoławczego była to ocena dowolna, przez co wadliwa w rozumieniu art. 7 kpk.

Oczywiście ma rację sąd I instancji, iż w przypadku substancji odurzających innych jak alkohol nie ma ustawowo przyjętego progu rozgraniczającego stężenie substancji odurzających rozdzielającego niejako stan „ pod wpływem” od stanu „ po użyciu” niemniej w takim przypadku owo rozróżnienie obu wskazanych wyżej stanów będące rozgraniczeniem pomiędzy popełnieniem przestępstwa a wykroczenia opiera się na dwóch elementach.

Pierwszym z nich są wskazania wiedzy naukowej powszechnie przyjętej, i w tej konkretnej sprawie niezaprzeczalnym jest, iż jak wskazano wyżej stężenie substancji (...) we krwi oskarżonego ponad dwukrotnie przekraczało ową wartość graniczną.

Drugim elementem jest jak zresztą Sąd słusznie wskazał jest zakres indywidualnego oddziaływania środka odurzającego na konkretnego sprawcę w konkretnym momencie. I na tym drugim elemencie Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie w sprawie opierając się w tym zakresie na zeznaniach funkcjonariuszy Policji dokonujących zatrzymania oskarżonego oraz protokole pobrania krwi ze Szpitala przy ul. (...) w W..

Słusznie Prokurator w swej apelacji wskazuje, iż po pierwsze Sąd I instancji w ogóle nie dostrzegł, iż ów protokół pobrania krwi, w którym opisano zachowanie oskarżonego został sporządzony jak też zawarte w nim obserwacje blisko 4 godziny po samym zdarzeniu, a więc w sytuacji, gdy stężenie środka odurzającego we krwi oskarżonego była ponad dwukrotnie niższa jak w momencie zatrzymania. Zgodzić się w tej sytuacji należy ze skarżącym, i w takiej sytuacji ów protokół w żaden sposób nie może być miarodajny dla oceny dokonanej przez Sąd.

Odnosząc się zaś do kwestii i treści przede wszystkim zeznań funkcjonariuszy Policji słusznie autor apelacji wskazuje, iż to, co wynika z tych dowodów a zwłaszcza odnośnie objawów psychofizycznych oskarżonego w momencie zatrzymania biegli w tej samej opinii wskazali, jako świadczące o tym, iż oskarżony w momencie zatrzymania był „ pod wpływem” substancji odurzającej. Sąd nie dostrzegł jak się zdaje tej części opinii biegłych dokonując samodzielnej a co za tym idzie dowolnej oceny owego stanu psychofizycznego albowiem w żaden sposób nie poddał w wątpliwość opinii biegłych w żadnym fragmencie.

Odnosząc się na koniec do argumentacji Sądu I instancji, iż oskarżony został zatrzymany do kontroli jedynie rutynowo, a nie z powodu nietypowej jazdy samochodem czy też podobnych przyczyn stwierdzić trzeba, iż nie jest to argument trafny, bowiem jak uczy doświadczenie orzecznicze wielu kierowców będących jak się później okazuje pod wpływem alkoholu jest zatrzymywanych wyłącznie z rutynowych przyczyn.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd w całości ponownie przeanalizuje wszystkie zebrane w sprawie dowody i oceni je w pełnej korelacji ze sobą a nadto w całości ich treści.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.